

cans á son debilitat cos. Aixís visqué alguns anys ignorat de tothom. Pero á la seva mort, se posaren á tocar, sense campaner, les campanes del poble vehí de Montaoni, y admirats el poble y 'ls de l'encontrada d'aquest prodigi corrian arréu pera sapiguer la causa, fins que un fet vulgar serví á la divina Providencia pera descobrir la gloria del seu sirvent.

Corria adelerat un cassador atret per els lladruchs del seu gos, quan de sobte's trova ab un home arrodillat á la soca d'un castanyer, immóvil, fíts els ulls al cel y en actitud d'alta contemplació. Era 'l cos del Sant, en la posició en que l'havía deixat la seva benaventurada ánima al pujarse á la gloria.

Reconegut per la multitud, callaren les campanes y fou trasladat á la iglesia de Montaoni ahont foren sepultades les seves despulles, y se li tributá culte aprobat per els prelats y augmentat fins á nostres dies en que ha rebut la suprema confirmació del Vicari de Jesucrist. Que 'l nou Sant terciari, renovi ab l'olor de les seves virtuts y penitencies, l'esperit de caritat, austeritat y sobrenaturalisme que tanta falta fa en la moderna societat.

Desitjo vivament que's donguin conferencies especials pera fer conèixer la Ordre Tercera y encoratjar als fiels á professar la seva Regla.

(Card. Sarto—avuy Plus X—Patriarca de Venecia, Maig de 1901).

Terciaris Il-lustres

En els últims dies de Janer morí piadosament á Gand, M. Juli Lammens antich senador, fundador del *Bien Public* (el gran diari católich militant de Bélgica) y, fins á la fi, ánima de moltes obres católiques y socials.

M. Lammens vestí les insignies de la Tercera Ordre Francescana, y sobre tot ne possehia l'esperit. Francesch d'Assís era 'l seu Sant, el seu Patró y el seu model predilecte. No solament lo aymava ab un amor tendre y reflexiu, sino que s'esforsava en copiar en sí mateix les seves virtuts predilectes: son desprendiment, sa senzillesa, principalment son amor per l'Iglesia y el seu zel per les ánimes.